

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7 - Holešovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2015, č. j. 3 A 81/2014 - 29,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným usnesením Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) odmítl žalobu, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal přezkoumání sdělení ministra vnitra ze dne 15. 5. 2014, č. j. MV – 29372-4/VS-2014, jímž bylo stěžovateli sděleno, že nebyly shledány důvody k zahájení přezkumného řízení, které se mělo dle podnětu stěžovatele týkat rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2014, č. j. MV-141459-5VS-2013. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 17. 10. 2013, č. j. MSK 146075/2013, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele o obnovu řízení.

Stěžovatel podal dne 9. 3. 2015 proti uvedenému usnesení městského soudu kasační stížnost. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel požádal o ustanovení zástupce v osobě advokáta Mgr. Františka Drlíka, a navrhl přiznat napadenému usnesení odkladný účinek. Stěžovatel neuhradil soudní poplatek.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 20. 3. 2015, č. j. 5 As 45/2015 – 27, žádost stěžovatele o ustanovení zástupce pro zjevnou neúspěšnost kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl a stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení uhradil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč a soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1000 Kč, a aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, vyžadované pro výkon advokacie. Stěžovatel byl upozorněn, že není-li nedostatek povinného právního zastoupení odstraněn, nelze v řízení pokračovat. Zároveň byl stěžovatel poučen, že nebudou-li soudní poplatky zaplacený ve stanovené lhůtě, soud řízení o kasační stížnosti zastaví. Stěžovatel byl rovněž poučen o tom, že řízení nebude zastaveno v případě, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by stěžovateli mohla vzniknout újma, jestliže stěžovatel ve stanovené lhůtě sdělí

soudu okolnosti, které takové nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny dosud nemohl soudní poplatky zaplatit.

V podání ze dne 27. 3. 2015, doručeném zdejšímu soudu dne 1. 4. 2015, stěžovatel polemizuje se zaslou výzvou a vytýká usnesení Nejvyššího správního soudu, jakož i postupu a chování ministra vnitra, zmatečnost. Dále stěžovatel sděluje, že se na něj vztahuje osvobození od soudních poplatků dle § 36 odst. 3 zákona s. ř. s.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Výzva k zaplacení soudního poplatku byla stěžovateli doručena v úterý dne 24. 3. 2015, ve 12:00 hod. Poslední den lhůty pro zaplacení soudních poplatků tak připadl na úterý dne 31. 3. 2015, lhůta pro předložení plné moci k zastupování v řízení o kasační stížnosti uplynula v úterý dne 7. 4. 2015.

Stěžovatel byl o následcích nesplnění výzvy soudu poučen, Nejvyšší správní soud proto po marném uplynutí lhůty řízení podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil, a obsahem kasační stížnosti se tudíž dále nezabýval. Nejvyšší správní soud podotýká, že u stěžovatele je naplněn i důvod pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť odstranitelný nedostatek řízení – absence povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti - přes výzvu soudu nebyl odstraněn a pro tuto vadu nelze v řízení dále pokračovat.

Nad rámec uvedeného, k tvrzení stěžovatele stran osvobození od soudních poplatků, Nejvyšší správní soud konstatuje, že zákon o soudních poplatcích rozlišuje dvě varianty osvobození od soudních poplatků – paušální osvobození stanovené zákonem a individuální osvobození soudu v konkrétní projednávané věci. Na stěžovatele se nevztahují ustanovení zákona o soudních poplatcích, upravující paušální zákonné osvobození, neboť se v posuzovaném případě nejedná o řízení ve vymezených věcech (§ 11 odst. 1 a 3 zákona o soudních poplatcích), stěžovatel není ani osobou, na niž by se vztahovalo osvobození *ad personam* (§ 11 odst. 2 téhož zákona, § 1 vyhlášky č. 72/1993 Sb.). Soud může v individuálním případě účastníka řízení osvobodit od soudních poplatků jedině na základě jeho žádosti; o žádosti stěžovatele bylo v projednávané věci rozhodnuto zamítavě výše označeným usnesením, v němž zdejší soud uvedl důvody, pro které nebylo stěžovateli vyhověno.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (ustanovení § 53 odst. 3, ustanovení § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 10. dubna 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu